

[Stetter.]

lede udviklingen i vor del af verden, og vi skal være åbne og positive og selv lære af den nære kontakt hen over landegrænserne.

Tinget og offentligheden har nu behandlet spørgsmålet om dansk tilslutning til EF i årevis, og vi nærmer os endelig tidspunktet, hvor beslutningen skal træffes. Vi ved, at nogle vælgere, hvis folkeafstemningen fandt sted i dag, ville stemme imod ud fra følelsesmæssige betragtninger, og det er helt naturligt. Vi danske er trods al vor kritik og tilsyneladende negativitet nationalt bevidste, og vi er på bunden så tilfredse med vort samfund, at vi føler os overbevist om, at alle andre vil strømme hertil og eventuelt forringe vore vilkår. Jeg tror, at frygten er ubegrundet, og at de andre befolkninger hver for sig nærer tilsvarende følelser for deres miljø og for deres samfund. I øvrigt har vi i forvejen været særdeles liberale, når det gælder udenlandske investeringer og adgang for fremmed arbejdskraft.

Ansvarer for den historiske afgørelse hviler tungt på os alle, men vi kan ikke skubbe det fra os. Her i folketinget skal vi træffe vor beslutning i dag eller måske i morgen og i foråret 1972 ved ratifikationen af EF-traktaterne, og befolkningen skal tage stilling ved den afgørende folkeafstemning, formentlig i juni måned. Vi skal selv fastlægge vor fremtid. Den skal ikke afgøres i det engelske parlament eller i det norske storting. Den samlede konservative folketingsgruppe tilslutter sig det fremlagte forhandlingsresultat og tilslutter sig, at regeringen underskriver tiltrædelsestraktaten.

Nyboe Andersen: Jeg vil gerne først takke ministeren for hans meget fyldige og på mange punkter klargørende redegørelse. Jeg vil straks til inddeling sige, at det er en stor tilfredsstillelse for venstre, og jeg må tilføje for mig personlig, at vi nu står foran underskrift af en dansk traktat om tilslutning til et udvidet europæisk fællesskab.

Venstre har siden slutningen af 1950erne arbejdet for, at Danmark skulle støtte alle bestræbelser for et bredere europæisk markedssamarbejde og tilslutte sig sammen med Storbritannien.

Der har været mange skuffelser på vejen frem til sidste weekends erklæring om, at Storbritannien, Irland og Danmark nu

havde afsluttet forhandlingerne om optagelse. Først mislykkedes bestræbelserne for et stort europæisk frihandelsområde, der også skulle dække EF. Så blev EFTA dannet, men uden at give frihandel for dansk landbrugseksport. I 1961 søgte Storbritannien og Danmark medlemskab af EF, men forhandlingerne strandede på et fransk veto, og et nyt forsøg i 1967 gav heller ikke resultat. Da så endelig forhandlingerne kom i gang i sommeren 1970, var der vel ikke noget at sige til, at mange var skeptiske på baggrund af tidligere sammenbrud. Ja, vi oplevede jo endnu under vor sidste markedsdebat her i tinget i maj måned i år, at hr. Aksel Larsen gav udtryk for, at der såmænd nok ikke kom noget ud af det hele.

Det har imidlertid nu vist sig, at et resultat er blevet nået inden for rammerne af den tidsplan, som blev lagt, da forhandlingerne begyndte i Luxembourg for halvandet år siden. Det synes jeg giver forhåbninger om, at også det fremtidige samarbejde inden for et udvidet europæisk fællesskab vil komme til at fungere på en tilfredsstillende måde, så man kan nå resultater til fælles gavn uden at tilsidesætte de enkelte landes væsentlige interesser.

Den 28. oktober besluttede det britiske underhus at godkende Storbritanniens optagelse i Fællesskaberne på de vilkår, som den britiske regering havde forhandlet sig frem til. Jeg synes, der er grund til at være glad for, at den britiske beslutning blev truffet med et overbevisende stort flertal. Det er også værd at bemærke sig, at den modstand, der var mod beslutningen hos flertallet i Labours underhusgruppe, ikke var begrundet i en principiel afvisning af britisk medlemskab, men derimod havde sit grundlag i en kritisk holdning over for de betingelser, som den konservative regering under forhandlingerne med EF havde accepteret. Med den britiske beslutning er for Danmarks vedkommende den betingelse opfyldt, der altid har været grundlæggende for dansk markedspolitik.

En anden og helt selvfølgelig forudsætning for dansk medlemskab er et tilfredsstillende resultat af forhandlingerne med EF om Danmarks særlige problemer. Her vil jeg gerne takke ministeren for den ajourførte udgave af minihvidbogen fra i sommer med indholdet af de danske forhandlingsresulta-